

ninger, og Billaagene ere — jeg nævner det her for Klarheds Skyld — at der til ingen af de heromhandlede Foranstaltninger kan erholdes et større Tilskud af Statskassen end Halvdelen af den Beføstning, Foranstaltningen i det paagjældende Aar medfører, og dernæst, at Tilskuddet først kan erholdes, naar vedkommende Foranstaltning er godkendt af Ministeren — Betingelser, som i og for sig ere rigtige; — den tredje Betingelse er speciel og hører ikke hjemme her. Det er Forskjellen, som virkelig bestemt maa fastholdes. Jeg kan selvfølgelig ikke have Noget imod, at Forslaget sølles saaledes, men jeg vil gjerne have, at det høie Thing skal se, hvad der ligger i Udvalgets Forslag. Medens Regeringsforslaget gaar ud paa at stille Beløbet til Disposition, Halvdelen til Landboforeningerne og Halvdelen til Hingste- og Threkommisioner, gaar Udvalgets Forslag ud paa at stille 50,000 Kr. til Disposition for Landboforeninger og 70,000 Kr. til Disposition for Hingste- og Threkommisioner og endelig 70,000 Kr. til Disposition for Ministeren til nærmere betegnede Diemed, ikke blot til Landboforeninger — det er selvfølgeligt — men ogsaa til andre Foreninger og — som jeg forstaar — selv til enkelte Personer, som have gjort Noget, som maa siges at være fortjenstligt paa dette Omraade — jeg skjønner ikke, der er Noget i Beten for at tildele dem Bidrag. Efter min Mening er Hovedbetydningen af § 1 den, at ved dens Disposition forandres Lovforslaget i sine Hovedtræk. At det forresten i og for sig kan være hensigtsmæssigt, at man noget formindsker Tilskud til Præmier, og at man noget forstørker Tilskuddet til andre Foranstaltninger, kan for saa vidt være rigtigt, men der er kun den Omstændighed derved, at i det ene Tilfælde ere Pengene efter Lovforslaget disponible, men her ere de 70,000 Kr. tilbageholdte, som Ministeren kan disponere nærmere over. Hvad jeg synes mindst om her, er det, som det ærede Medlem for 9de Areds (Mourier-Petersen) ogsaa var inde paa, nemlig at der, hvor man i Virkeligheden har den største Sikkerhed for at kunne uddele Præmier, nemlig ved Hingsteskuer, der har Udvalget taget 10,000 Kr. bort fra Ministerens Forslag for at forøge Midlerne til andre Foranstaltninger, som

vel kunne være fornuftige og gode nok, men jeg bad dog under Konferencen, om at man ikke vilde gjøre det. Jeg antager, at man har gjort det for den smukke Harmoni, saa der kommer Balance: 70,000 Kr. til Præmier for Hingste og Tyre og 70,000 Kr. til andre Foranstaltninger; men dette synes mig dog at være for lille Motiv — jeg siger dette dog kun henstillende. Det, det kommer an paa for mig, er, at vi i Realiteten faae en hensigtsmæssig Benyttelse af Midlerne — jeg vil ved en senere Behandling forbeholde mig at komme tilbage til dette Punkt. Forøvrigt erkjender jeg, at den foreslaaede nye § 1 giver en ret tiltalende Oversigt, men jeg vil accentuere stærkt, at det er en større Realitetsforandring, end den ærede Ordfører efter min Mening har gjort Rede for.

Forresten er der en Retteelse, der ikke er uvæsentlig, som jeg skal henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed paa. I Punkt 4 staar der: „sigte til Husdyrbrugets Fremme“, medens der bør staa: „Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme“. Det kommer senere igjen i en anden Paragraf, men jeg skal nævne det her. Saaledes som jeg jagde det, staar der i Regeringens Lovtext, og jeg tror, at de Ord absolut maa findes der. Det vil vistnok ogsaa strax blive indrømmet. — Endringsforslaget under Nr. 2 skal jeg ikke opholde mig ved, det er jo selvfølgeligt. — Udvalget har under Nr. 3 foreslaaet en nærmere Betegnelse af de Foreninger, som her kunde blive Tale om. Naar man vedtager den nye § 1, kan det ogsaa være rigtigt at komme ind paa et saadant Forslag, men i Regeringens Paragraf var det ikke rigtigt; der maatte forbeholdes en vis Frihed overfor disse forskellige Foreninger, Kvægavlforeninger, Husdyrbruksforeninger osv., saa at man ikke fikerede et bestemt Medlemsantal, men væsentlig tog Hensyn til Karakteren af de Foranstaltninger, som Foreningen arbejdede med. Naar Bestemmelsen derimod indskrænkes til Foreninger, der holde Dyrestuer, saa har jeg ikke Noget mod Bestemmelsen. — I Endringsforslag Nr. 4 rettes „Halvdelen“ til „de tre Fjerdedele“; det er en Selvfølge, at „Halvdelen“ ikke kan blive staaende, men jeg skal sige, at efter min Mening burde hele det Stykke udgaa.